

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Bettefanden

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich05-shoot-idm140535015021312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Bettefanden

Forvalteren gjorde en skjelmisk Grimasse bag hendes Ryg, og nikkede til sin Svoger i Haabet.

„Min gode Frue!“ tiltalte Kruushoved hende: „De skulde vel ikke kjende“ – han nævnede en Gaard i Nærheden af Skive.

Hun virrede med Hovedet.

„Jeg taer nu hen for at kjøbe den“ vedblev han, „hvis den er at faae noget rimeligt. Tomten derhenne sælger jeg; thi skulde jeg bygge den op, og atter faae den sveden af, det havde jeg ingen Lyst til. Det er ogsaa ret en Røvereegn, denne Egn.“

Han gik til Døren, vendte sig med Trykkeren i Haanden, og sagde: „Jeg venter een af mine Karle; jeg vil dog ud at see efter ham.“ –

Han trængte til frisk Luft, saa sødtbeklemt var Brystet. Han gik udaf Porten, og snart skæntrede han, snart dansede, snart hoppede han. Da faldt hans Øjne paa Steendiget, og saae med Forbauselse et paaklistret Stykke Karduspapier, hvorpaa stod 12 og underneden B. F. Næste Dag altsaa skulde Mødet med Fanden finde Sted. Hvad kunde det betyde? Saa hastig? Der maatte være noget paafærde.

Paa det bestemte Klokkeslet steg vor Helt ned i Dybdalen. Den Bette var der allerede, og rejste sig op fra Lyngen.

„De jawwer“* sagde han. „Di tow Herremænd kommer idaw, aa iawten ska di gies sammen, Præjst aa Dejn æ bestelt; men dæ mo ingen veedet. Jomfrowerne ikhejer, fa di lihg ska te ed.“**

„Hvorfra veed du alt det?“

„De ka væ de samme hworfæ A veed ed, men vis æ ed.“

„Men der er jo ikke lyst for dem.“

„– Dærfor æ Kammeraadens Faawolter skikked te Vihorre ætte Konngbrøwn, aa han vinte di ve Autensti o Magnetgoeren. Vil han no ha ed, saa ska A pas ham op ve Løwelbrow, aa skell ham ve de han haar unt aa; ejsen ska A ingen Faatræd gyer ham sjæl. Saa læ di wal væhr aa gywt dem iawten, aa sihn ka han sie, hudden han vel taen. Imuen*** ve den hæh Ti, ka han fo Brøwwen po de hæ samme Stej. Skynd sæ no tebaahg.“

Væk smuttede den Lille, og den i Hovedet teummelig forplumrede Elsker skyndte sig til Magneten.

* Der hæster.

** Før de lige skal til det.

*** Imorgen.